

מסורת הש"ס

(א) סוכה מצ: 3 (ט סוכה מצ: 3) מ"ק: 1: 2 ע"ש סוכה לה. (ב) ע"ש וזמתי ק: 17 (ט ע"ש) 1 (שביעית פ"ב מ"א ומו"ק דף ק"ג: 1.)

הגהות הב"ח

(א) נב' אמר רב נתנן בר יצחק תהא תרווייהו דכתיב יהושע כן במצרים: (ב) רש"י ל"ה א ר"ע מ' דהא אמר מ"ם יו"ד מ"ם דרמב"ה ניסוך המים היינו בששי הק"ד: (א) ד"ה וסבר לה כו' לניסוך המים כל שבעה דמפיק לראשון ומעיל שמי הק"ד ואח"כ מה"ר משיב דבר גמ' מי מצי אמר רבי יהודה בן בריה דבשמי מנסך מאי שנא כו' כ"ל ד"ה וה"ל דב"ר: (ד) ד"ה אלף גמי למי שפיר אלף כי דהא לא מצינו ליה א"ר אלעזר כו' לא הוה אלף ו' ימים דליכא למימר דליהו שמי לראשון ומעיל שמי משום הני פירכי דפריך לעיל להך: (ה) כ"ר יהודה כו' כ"ל: (ו) ד"ה ה' כו' יהושע וכו' דהא אמר רש"י: (ז) ד"ה לפי שאין נערכין שאלמלא נערכין אין העולם כל לאו משום שיהו דרודו אלף חרוב גשם הוא מוכרי: (ח) תוס' ד"ה עשר נטיעות פי רש"י עשר נטיעות המפורדות כו' אוקמה אלף ורשי אלף יומי: (ט) ד"ה ואלו פי' דבני גדעון כשנמר יהו נא הרב א"ר יהודה לבדה ועל כל הארץ גידה ויהי טל מתי יעשן כן אלף כשנמר טל יהיה על הגדה לבדה ועל כל הארץ הרב כתיב ויהי כן ללומר כו' משמע דעל הארץ היה גמי טל כו' כ"ל: (י) א"ר ועל כל הארץ מרב גשם כו' כ"ל וזמתי יהיה נמנך:

מובן רש"י

חובא בנמוך הבא

רבינו גרשום

אי סבר כ"ר"י. [לימא כ"ר"י] שיוכיר בשני. ניסוך ימיה (שבט) [בששין] חביב. כלומר, ונסכיה דרמב"ה תרי ניסוכין כתיב בששי, להכי אמר ביש מחתיל להוכיח, ואחתי מים דלא מצי לאומר תרווייהו דין, א"ר יהושע חדא יומא, ותו לא, יהושע משעת הנחתו בשביעי מוכרי, וה"ה דמתחיל לנסך, א"ר ר"ע תרי מים הוו. ותו לא, דהא אמר ונסכיה דכתיב בששי מרבה ניסוך המים, א"ר יהודה בן בתירה שמיא הוי, ותו לא, דהא אמר מ"ם מים, דהיינו בשני מרבה ניסוך המים, וסבר לה כ"ר יהודה דמתניתין. דאמר בלוג היה מנסך כל שמונה, ולא אמר דסבר כותיה במה דאמר מנסך כל שמונה, אלא במה דאמר בשמיני מנסך, וכיון דבשמיני מנסך משכחת לה ל"ה יהודה [ב"ב] דאמר בשני מתחיל לנסך ניסוך המים כל שבעה, אשכח ראשון ועיל שמיני. משיב בעל הגמולות, מי מצא א"ר יהודה דבשמיני מנסך, מ"ש דאמר דבראשון אינו מוכרי וכי רמיז מיא בשני רמיז, דמוסכיהם מרבה ניסוך המים, אלא ר' יהושע היא. דאמר משעת הנחתו דהיינו בשביעי מוכרי, ונע"כ מסיני וניסוך המים כל ו' ודאי כ"ר"א אתי, אלא להכי לא מוקים לה כ"ר אלעזר [והיא], דשאר שדות אין חורשין לפני שביעית שלשים יום, וזה חורשין, והואיל דילדות הן אם אין חורשין סביבן מפסדין. וניסוך המים, כל שבעה, ר"י [אמון] משום ר' יהושע, יו"ט האחרון של חג וכו' ורבי יהושע אילימא ר' יהושע דמתניתין. דאמר ביי"ט האחרון הוא מוכרי, [מיו"ט האחרון מוכרי] דראשון וכו' מהתפלל יוצר אור מוכרי, ואלו הכא בתי הראשון אינו מוכרי. האמר משעת הנחתו, דהיינו בשביעי, והכא קתני יו"ט האחרון דהיינו בשמיני. ותו הא דנתיא, במכילתא אחרית, ר' יהודה [אמון] משום בן בתירה העובר לפני התיבה ביו"ט האחרון [אחרון] מוכרי ראשון אינו מוכרי. אלא אמר רב נתנן בר יצחק תהא, תרווייהו הא דבעית ה' ר' יהושע והא דבעית ה' בן בתירה, ר' יהושע בן בתירה [היא]. וזמנן קרי ליה בשמייה דאבהו. [ויל' בן בתירה], וזמנן קרי ליה בשמייה דדייה, ר' יהושע. מקמי דליסמכיה. לא הוי חשבו וקרי ליה חשבויה דאבהו. שצרי (שאין מבינה מ"ש דלא מיעצד כלומר שלעולם יודד רוח ברהב).

מאימתי פרק ראשון תענית

ג.

עין משפט נר מצוה

ה א מ"י פ"י מהלכות ממדון הלכה ו סג ע"ש ע"ש:
ו ב מ"י פ"ג מהלכות שמיטה ויובל הלכה:
ז ג מ"י פ"ו מהלכות לולב הלכה כ:
ח ד מ"י פ"י מהלכות ממדון הלכה ו:
ט ה הלכה ח סג ע"ש ע"ש יט ע"ש ח"מ פ"י קוד סעיף ג:

תורה אור השלם

1. ונסבו רביעית הדין לכבש האחד בקרבן השך נקח שבר לין: במדבר כח ו 2. ויאמר אלעזר התשובי מתושבי גלעד אל אחאב די יי אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יקדה השנים האלה על מקדש פי אמר לך דברי:
מלכים א יז א 3. ויהי ימים רבים דברי יקדה אל אלעזר בשנה השלישית לאמר לך ה'ראא אל אחאב ואתנה מקדש על פי האדמה:
מלכים א יח א

גליון הש"ס

נב' לכתוב קרא או הכן ו כ"ק דף סה ע"א ודף סה ע"ב ונמנמו דף ח ע"ב:

הגהות הגר"א

[א] רש"י ל"ה לפי כו'. מוכיר דרוחות מועילות כ"ל:

רבינו חננאל

ואקשינן, אלא הא דנתן ניסוך המים שבעה, מני, א"ר יהודה בן בתירה האמר ניסוך המים מיום שני של חג מתחיל משעה שזוכיר, ולא משכחת אלא ששה, א"ר עקיבא תרי יומי הוו כו', לא חזר משעה שאומי, כו' מוכרי, מאותה שעה מתחיל ימי הניסוך. ואסיקנא, הא דנתן ניסוך המים שבעה מגזרא היא, דאמר משנהו דר' יוחנן, ערבה ביום השביעי של חג, וניסוך המים שבעת ימי החג, ועשר נטיעות [מעודרות] [מפורדות] בבית סאה חורשין כל בית סאה שבין, כבר פירשנוהו, ואלו כולן מגזרא בידענו, כי הלכה למשה מסיני הם. וזמנן הוי, א"ר יהודה משום ר' יהושע בן בתירה, [וקודם שנסמך בישיבה היו קורין אותה בבתירה], העובר לפני התיבה ביום טוב אחרון של חג, האחרון מוכרי. פי' המתפלל במוסד הוא מוכרי בתחית המים מוריד הגשם, [והמתפלל שחרית אינו מוכרי, וכו' בישיבה היו פסח] המתפלל שחרית מוכרי מוריד הגשם, ופוסק, והמתפלל במוסד אינו מוכרי כלל. וכן הלכ', דגרסי בירושלמי א"ר יוחנן הלכה כו' יהודה שאמר משום ר' יהודה בן בתירה, [ומאי טעמא דר' יהודה], כ"ר יצחק [כ"ר יצחק] המעודרות בטל, מפני שהטל סימן יפה לעולם. אם לא הוכרי בשמיים בתחית המים ולא שאלה בברכה השנים מתירין אותו. היכן הוא חזרו בו ויהיה חס' בראש חדש אם עקר את רגלו חזרו בתחלה ואם לאו חזרו לשמוע תפלה. (וכן א"ר יהודה קודם שסימן בישיבה היו קורין אותו בן בתירה). מתוך חמשה דברים נגאלו שריאל ממצרים, מתוך צרה שנאמר ויאמרו בני ישראל כו' מעבורה, מתוך צוהה שנאמר [וישמע] אלהים את נאקתם, מתוך זכות אבות שנאמר ויכרי אלהים את ברייתו [וגו'], מתוך תשובה שנאמר וירא אלהים את בני ישראל [וגו'], מתוך הקץ שנאמר וירע אלהים. וכך הם פירושם בענין בצר לך ומצאוך, וכן ענין וירא בצר להם כשעמו את רגלם. אסור ליתיר להוכיח עד שיוכיר שליח ציבור ויאמר מוריד הגשם. קמא לצלותא כמי שיוכיר שליח ציבור רמי. ומוכיחין הצבור ביחוד אפי"ש שלא מקמי שליח צבור. תנא בטל וברוחות לא חיבו הכמנים להוכרי. שאין נעצרין כמו ההט, מרוביב חי' א' יהיה טל ומטר כי אם לפי דברי, וכתוב לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה, ואלו טל לא אדכר למימרא

אי סבר לה כ"ר יהודה. דלמר שני צמח הוא מוכיר שית יומי הו' א"כ לא יהיה הניסוך כי אם ששה ימים: **עשר נטיעות**. נטיעות מפוזרות צבית סאה חורש כל בית סאה בשבילן להי יכול לחרוש עד ר"ה של שביעית דהו שפיר אוקמי אילנא שרי אלף יומי יותר מצבית סאה אינו חורש אלף כדי לזרע דהואיל ומפוזרות צבית סאה קיימי שפיר וצפחות מיכן למה קיימי וליעקר קיימי ודוקא נטיעות אמר דחורשין בשבילן עד ראש השנה אלף אילנות אסור דאורייתא כל אלול ומדברנן ¹ פסח ועלרת תקון צבדה הלגן עד פסח ומתר אלף מנסך ולגלן אסור וצדה אילן עד פסח ומתר מכלן ואילן אסור:

ערבה. שמקיפין את המזבח וניסוך המים הלכה למשה מסיני כולוה: **ויאמר אליהו** התשובי מתושבי גלעד. לך נקרא מתושבי גלעד לפי שהרגו שיראל את בני גלעד על מעשה פולחן כבדו. ולא נשאר צבצב גלעד כי אם מעט אנשים מן המיושבים צעיר כי כל השאר היו עם אספסוף לך מעיד כי אליהו מן המושבים ק' שמעתי מהר"י טרוט"י משם הר"י בה"ר יצחק ממלאין: **בב"ב** וברוחות לא חיבו חכמים דהוי"ט. משיב הרוח ומוריד הטל כו' לפיכך אין קפידא לומר מוריד הטל אפילו צימות החמה אך שלא יאמר מוריד הגשם והכי הלכתא ואם לא אמר צימות הגשמים כי אם מוריד הגשם ודילג משיב הרוח ומוריד הטל אין מחויבין:

ויאמר מ"א מיעצד. ומ"ה הנראה דעני גדעון (שפוטסי ¹) כשלאמר ² גלוי יהיה טל ועל הגיזה יהיה חורב כתיב ויעש כן אלף כשלאמר על הארץ יהיה חורב ועל הגיזה יהיה טל כתיב ויהי כן לומר דעל הגיזה היה הטל אלף לא כתיב ויעש כן משמע דעל הארץ היה טל דעל לא מיעצד ע"כ צנוסח שלפני ועוד מלמצי כשלאמר על כל הארץ יהיה טל כתיב ויעש אלהים כן וכשלאמר טל יהיה על הגיזה לצדה ³ ועל כל הארץ יהיה חרב כתיב ויהי כן ולא הוכיח צוה הש"י וטעמו אשר אומר כי הוא זה כי אין הש"י מוכיר שמו על הרעה כי אם יהיה חורב על כל הארץ היתה רעת וישיב זה וכתבי (שמות ⁴) צבל המקוס אשר אכירי את שמי אצוה אילן וצרכתיך אלף כשלאמר על כל הארץ יהיה טל כתיב ויעש אלהים וכדומה לזה (בדלשית ⁵) ויקרא אלהים לאור יום ולתשך קרא לילה וגזי תשך לא הוכיח השם יתברך וכן צמטתה דברות אחרונות (שמות ⁶) מלא תלחל ואלין לא הוכיח הש"י הכל הולך אל מקום אחד משל למלך שבעה דירה נאה והיחא לצייר מגינו לפני כל חדרי הבית וזמתי צית הכסא מוקם הניסוף: **צימות**

אלהים לאור יום ולתשך קרא לילה וגזי תשך לא הוכיח השם יתברך וכן צמטתה דברות אחרונות (שמות ⁶) מלא תלחל ואלין לא הוכיח הש"י הכל הולך אל מקום אחד משל למלך שבעה דירה נאה והיחא לצייר מגינו לפני כל חדרי הבית וזמתי צית הכסא מוקם הניסוף: **צימות**

חדש אם עקר את רגלו חזרו בתחלה ואם לאו חזרו לעבורה, והכא אם עקר את רגלו חזרו בתחלה ואם לאו חזרו לשמוע תפלה. (וכן א"ר יהודה קודם שסימן בישיבה היו קורין אותו בן בתירה). מתוך חמשה דברים נגאלו שריאל ממצרים, מתוך צרה שנאמר ויאמרו בני ישראל כו' מעבורה, מתוך צוהה שנאמר [וישמע] אלהים את נאקתם, מתוך זכות אבות שנאמר ויכרי אלהים את ברייתו [וגו'], מתוך תשובה שנאמר וירא אלהים את בני ישראל [וגו'], מתוך הקץ שנאמר וירע אלהים. וכך הם פירושם בענין בצר לך ומצאוך, וכן ענין וירא בצר להם כשעמו את רגלם. אסור ליתיר להוכיח עד שיוכיר שליח ציבור ויאמר מוריד הגשם. קמא לצלותא כמי שיוכיר שליח ציבור רמי. ומוכיחין הצבור ביחוד אפי"ש שלא מקמי שליח צבור. תנא בטל וברוחות לא חיבו הכמנים להוכרי. שאין נעצרין כמו ההט, מרוביב חי' א' יהיה טל ומטר כי אם לפי דברי, וכתוב לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה, ואלו טל לא אדכר למימרא

אי סבר לה כ"ר יהודה. לימא כ"ר"י שזכיר ששני: **ניסוך ימיה** נשמי כפי. כלומר ונסכיה דמרבי תרי ניסוכין כתיב ששני להכי אמר ששני מתחיל להוכיח והאני מ"ם יו"ד מ"ם מים דלא מלניו למימר תרווייהו דין: או הפך הפך או נסך נסך ש"מ תרתי: או ר"ע סרי יומי הוו. ותו לא דהא אמר (ב) ונסכיה דהיינו ששני מרבה ניסוך המים: **וסבר לה כ"ר יהודה דמפנין**. דלמר בלוג הוה מנסך כל שמונה. לא סבר כוותיה צמה דלמר כל שמונה מנסך אלף צמה דלמר בשמיני מנסך וכיון דבשמיני מנסך משכחת לה לרבי יהודה [ב"ב] דלמר שני מתחילין לניסוך המים כל שבעה: (א) **דמפיק ראשון ומעיל שמיני**. משיב צבל הגמרא מי מצי אמר רבי יהודה דבשמיני מנסך: **מאי שנא**. דקאמר דבראשון אינו מוכיר דפי רמיזי מ"א שני הוא דרמיזי דמוסכיהם מרבה ניסוך המים שמיני נמי מי מצי אמר דמנסך ה' שביעי אמר רחמנא דמ"ם יו"ד מ"ם מים כתיב ששני דקוים קרלי דניסוך המים ששני כתיב כמפסד ולא בשמיני: **אלא ר' יהושע היא**. דלמר משעת הנחתו ⁽¹⁾ [דהיינו שביעין] מוכיר ואעפ"כ סבר דניסוך המים כל שבעה דגמרא גמיר לה הלכה למשה מסיני דניסוך המים כל שבעה. ודאי כ"ר"א אתי שפיר אלף חרוב יהודה בן צמיה וכו"ע לא מצינו קמא אלף להכי לא מוקי לה כ"ר אלעזר דהא לא מיעדי א"ר אלעזר סבירא ליה הכי דודאי לרבי אלעזר אתי שפיר והא דקא מוקים כ"ר יהושע רבותא קמשמע לן אלף כ"ר"י בן בתירה וכו"ע לא מיתוקמא דרבי יהודה ל"ה מונחאמר שני ונסכיהם כו' אלמלא דקצר דניסוך המים לא הוה אלף ו' ימים דליהו לא מפיק ראשון ומעיל שמיני משום הני פירכי דפריך לעיל לאו כתיב יהודה וכו' עקיבא יליף מנסכיה שנאמר ששני אלמלא דקצר דניסוך המים לא הוה אלף מרי יומי

אי סבר לה כרבי יהודה בן בתירה נימא כוותיה קסבר רבי עקיבא כי כתיב ניסוך יתירא בששי הוא דכתיב תניא ר' נתן אומר בקדש הסך נסך שבר לה' בשני ניסוכין הכתוב מדבר אחד ניסוך המים ואחד ניסוך היין אימא תרווייהו דחמרא אם כן * ליכתוב קרא או הסך הסך או נסך נסך מאי הסך נסך שמעת מינה חד דמיא וחד דחמרא אלא הא דתנן ⁽²⁾ * ניסוך המים כל ו' מני א"ר יהושע נימא חד יומא אי ר"ע תרי יומי אי ר' יהודה ב"ב שיתא יומי לעולם ר' יהודה ב"ב היא וס"ל כו' יהודה דמתנן דתנן ⁽³⁾ רבי יהודה אומר בלוג היה מנסך כל שמונה ומפיק ראשון ומעיל שמיני ומאי שנא ראשון דלא דכי רמיזי מים בשני הוא דרמיזי שמיני נמי כי רמיזי מים בשביעי הוא דרמיזי אלא רבי יהושע היא וניסוך המים כל שבעה הלכתא גמירי לה ⁽⁴⁾ דאמר ר' אמי א"ר יוחנן משום ר' נחוניא איש בקעת בית חורתן * עשר נטיעות * ערבה * וניסוך המים הלכה למשה מסיני: **רבי יהודה אומר** משום רבי יהושע העובר לפני התיבה ביום טוב האחרון של חג האחרון מוכיר הראשון אינו מוכיר ביום טוב הראשון של פסח הראשון מוכיר האחרון אינו מוכיר: **הי רבי יהושע אילימא רבי יהושע דמתניתין** הוא אמר ביום טוב האחרון של חג הוא מוכיר אלא ר' יהושע דברייתא האמר משעת הנחתו ותו הא דתניא ר' יהודה אומר משום בן בתירה העובר לפני התיבה ביום טוב האחרון של חג האחרון מוכיר רבי יהודה בן בתירה הא אמר בשני בחג הוא מוכיר אמר רב נתנן בר יצחק ⁽⁵⁾ תהא ברבי יהושע בן בתירה הא בר יצחק ⁽⁶⁾ תהא ברבי יהושע בן בתירה הא ומגין דקרי ליה בשמיה וזימנין דקרי ליה בשמיה דאבא והא מקמי דליסמכוהו והא לכתר דליסמכוהו ⁽⁷⁾ תנא במל וברוחות לא חיבו חכמים להוכיח ואם בא להוכיח מוכיר מ"ט א"ר חנינא לפי שאין נעצרין ומל מגלן דלא מיעצד דכתיב ⁽⁸⁾ ויאמר אליהו התשובי מתושבי גלעד אל אחאב חי' ה' אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי וכתוב ⁽⁹⁾ לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה ואילו טל לא קאמר ליה מאי מעמא משום דלא

כעין אמר מר הוא כלומר אמרינן לעיל: **ר' יהודה אומר: הי רבי יהושע אילימא רבי יהושע דמתני' ⁽¹⁰⁾ מיו"ט האחרון הוא מוכיר**. דראשון נמי המתפלל תפלת יוצר מוכיר ואילו הכא תני הראשון אינו מוכיר: **האמר משעת הנחתו**. דהיינו ששני ויחא קתני יו"ט האחרון של חג דהיינו ששמיני: **וסו הא דנתיא**. כמכילתא אחרית ⁽¹¹⁾ ר' יהודה כ"ר יהושע והא דבעית ה' ר' יהושע בן בתירה. **הא דבעית ה' בן בתירה**, ר' יהושע בן בתירה [היא]. וזמנן קרי ליה בשמייה דאבהו. שצרי (שאין מבינה מ"ש דלא מיעצד כלומר שלעולם יודד רוח ברהב).

דמוסכיהם מרבה ניסוך המים, אלא ר' יהושע היא. דאמר משעת הנחתו דהיינו בשביעי מוכרי, ונע"כ מסיני וניסוך המים כל ו' ודאי כ"ר"א אתי, אלא להכי לא מוקים לה כ"ר אלעזר [והיא], דשאר שדות אין חורשין לפני שביעית שלשים יום, וזה חורשין, והואיל דילדות הן אם אין חורשין סביבן מפסדין. וניסוך המים, כל שבעה, ר"י [אמון] משום ר' יהושע, יו"ט האחרון של חג וכו' ורבי יהושע אילימא ר' יהושע דמתניתין. דאמר ביי"ט האחרון הוא מוכרי, [מיו"ט האחרון מוכרי] דראשון וכו' מהתפלל יוצר אור מוכרי, ואלו הכא בתי הראשון אינו מוכרי. האמר משעת הנחתו, דהיינו בשביעי, והכא קתני יו"ט האחרון דהיינו בשמיני. ותו הא דנתיא, במכילתא אחרית, ר' יהודה [אמון] משום בן בתירה העובר לפני התיבה ביו"ט האחרון [אחרון] מוכרי ראשון אינו מוכרי. אלא אמר רב נתנן בר יצחק תהא, תרווייהו הא דבעית ה' ר' יהושע והא דבעית ה' בן בתירה, ר' יהושע בן בתירה [היא]. וזמנן קרי ליה בשמייה דאבהו. [ויל' בן בתירה], וזמנן קרי ליה בשמייה דדייה, ר' יהושע. מקמי דליסמכיה. לא הוי חשבו וקרי ליה חשבויה דאבהו. שצרי (שאין מבינה מ"ש דלא מיעצד כלומר שלעולם יודד רוח ברהב).

(1) נגלה שסגור שין למעלה וכל' ומילתא לאי רבי משום כ"ר"י מ"ש מ"ש כ"ר"י וקודם שנסמך בשביעי היו קורין אותו בן בתירה. (2) נגלה שסגור שין למעלה וכל' ומילתא לאי רבי משום כ"ר"י מ"ש מ"ש כ"ר"י וקודם שנסמך בשביעי היו קורין אותו בן בתירה. (3) נגלה שסגור שין למעלה וכל' ומילתא לאי רבי משום כ"ר"י מ"ש מ"ש כ"ר"י וקודם שנסמך בשביעי היו קורין אותו בן בתירה. (4) נגלה שסגור שין למעלה וכל' ומילתא לאי רבי משום כ"ר"י מ"ש מ"ש כ"ר"י וקודם שנסמך בשביעי היו קורין אותו בן בתירה. (5) נגלה שסגור שין למעלה וכל' ומילתא לאי רבי משום כ"ר"י מ"ש מ"ש כ"ר"י וקודם שנסמך בשביעי היו קורין אותו בן בתירה. (6) נגלה שסגור שין למעלה וכל' ומילתא לאי רבי משום כ"ר"י מ"ש מ"ש כ"ר"י וקודם שנסמך בשביעי היו קורין אותו בן בתירה. (7) נגלה שסגור שין למעלה וכל' ומילתא לאי רבי משום כ"ר"י מ"ש מ"ש כ"ר"י וקודם שנסמך בשביעי היו קורין אותו בן בתירה. (8) נגלה שסגור שין למעלה וכל' ומילתא לאי רבי משום כ"ר"י מ"ש מ"ש כ"ר"י וקודם שנסמך בשביעי היו קורין אותו בן בתירה. (9) נגלה שסגור שין למעלה וכל' ומילתא לאי רבי משום כ"ר"י מ"ש מ"ש כ"ר"י וקודם שנסמך בשביעי היו קורין אותו בן בתירה. (10) נגלה שסגור שין למעלה וכל' ומילתא לאי רבי משום כ"ר"י מ"ש מ"ש כ"ר"י וקודם שנסמך בשביעי היו קורין אותו בן בתירה. (11) נגלה שסגור שין למעלה וכל' ומילתא לאי רבי משום כ"ר"י מ"ש מ"ש כ"ר"י וקודם שנסמך בשביעי היו קורין אותו בן בתירה.